

Sygn. akt I ACz 1732/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **R. P. (1)**

przeciwko: **T. K., R. P. (2) i innym**

odszkodowanie za szkodę na osobie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 24 maja 2012 r., sygn. akt I C 206/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem odrzucono zażalenie powoda na postanowienie z dnia 29.02.2012 r., w związku z nie uzupełnieniem przez niego, w określonym terminie, braków formalnych zażalenia, tj. m.in. nie dołączeniem jego odpisów.

W zażaleniu powód wniósł o uchylenie powyższego orzeczenia, jako niezgodnego ze stanem faktycznym i prawnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu.

Z analizy akt sprawy wynika, iż powód nie wykonał odebranego w dniu 02.05.2012 r. zarządzenia z dnia 12.04.2012 r., a więc nie uzupełnił on w wyznaczonym terminie braków formalnych zażalenia z dnia 02.04.2012 r., tj. m.in. nie złożył wymaganej przez Sąd ilości odpisów tego zażalenia. Z tych też względów zażalenie powoda na postanowienie z dnia 29.02.2012 r., podlegało odrzuceniu, o czym prawidłowo, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł Sąd I instancji.

Dodatkowo wskazać również należy, iż orzeczenie Sądu Okręgowego z dnia 29.02.2012 r., którego uchylenia powód się domagał, składając kolejne zażalenia w niniejszej sprawie, odpowiada prawu, albowiem po myśli art. 394 § 1 k.p.c., stronie nie przysługuje zażalenie na zarządzenie o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie

pełnomocnika z urzędu, czemu dał już wyraz Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie, postanowieniem z dnia 30.08.2012 r. (k. 77).

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji, gdyż zażalenie skarżącego nie zawiera żadnych uzasadnionych argumentów, które mogłyby skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

bp